

RĂVAȘ DE DOR

Andreionthepoetry

În marea liniștită plouă -
Mie îmi pare-o-mbrățișare,
Iubire între cer și mare. ☐

E-o ploaie dăruită nouă...
Sunt singur, dar te văd mereu:
Te-așterni (tăcut ca ploaia-n valuri
Etern topindu-se pe maluri)

Din ceruri în sufletul meu...
O zână îmi apare-n cale
Râzând în visu-mi ca-n poveste -

De la-nceput știu cine este:
Ești tu! Săruturile tale

Trădează o suflare-astrală.
Iar eu, știi bine, te iubesc
Neîncetat și nebunesc!
E totul scris pe verticală.